

DŽENAZA HRVATSKOM ŠEHIDU OHRANU MERIĆU, VUKOVARSKOM BRANITELJU

U petak, 1. srpnja, na zagrebačkom groblju Miroševac ukopani su, uza sve vojne počasti, ovozemaljski ostaci šehida Ohrana Merića. Evo, bit će tomu gotovo 20 godina kako se Ohranova majka Makbula, kako se njegova supruga Bosiljka, kako su se njegovi sinovi Edin i Ado, kako se njegova sestra Zehra, kako se njegov brat Sakib, kako su se mnogi prijatelji i suborci nadali da će jednom Ohran doći, jer naprosto nisu mogli povjerovati da je njihov sin, muž, otac, brat i prijatelj samo tako nestao onoga kobnoga 18. studenoga 1991. godine, kad je njegova postrojba krenula u proboj ne želeći u potpuno razorenom Vukovaru dočekati neprijatelje vječno žedne ljudske krvi.

Ohran je nešto prije proboja bio ranjen u ruku, ali, svejedno, krenuo je s prijateljima, Hosovcima, u težak proboj.

Dalje se ne zna što je bilo s njime.

Tek mnogo godina kasnije, otkrivena je grobnica s neidentificiranim hrvatskih braniteljima.

Dugo je trajala DNK analiza. Njegovi su se nadali da ipak u toj grobnici nisu ostaci njihova sina, muža, oca, brata i prijatelja.

Nažalost, najernje su se slutnje ispunile i DNK analiza potvrdila je da su nađeni ovozemaljski ostaci Ohranovi.

Obitelj hrvatskoga šehida Orhana Merića

Počasna garda Hrvatske vojske oprostila se od hrvatskoga šehida onako kako se oprašta od hrabrih boraca, počasnim plotunom.

Dženazu rahmetli Orhanu je predvodio imam Mersad ef. Krestić. Efendija je rekao: *Umiru kraljevi i prosjaci; umiru bogati i siromašni; umiru stari i mladi; umiru nedužni i krivci. Smrt nam je neizbježna sudbina. Ali, kako nas islam naučava, smrt nije vječni kraj, nego tek nastavak života u vječnosti. Neka vam zato uvijek na umu bude ova istina: ovozemaljska smrt je za čovjeka novo rađanje u vječnosti... Molimo Te, Alahu Milostivi, da oprostiš grijeha, ako ih je imao, našem bratu Orhanu i da ga nagradiš onako kako nagrađuješ sve šehide. Uvedi ga Dobri Bože u one dženetske bašče koje si namijenio šehidima.*

Od Orhana se oprostio i časnik Hrvatske vojske Damir Markuš iz Kutine.

Damir je, između ostaloga, rekao: *S puškom u ruci, Obran je branio svoj dom, svoju obitelj, sve nas... Edine i Ado, sinovi Obranovi, u vama teče krv heroja, zato ponosno glavu gore, imate se zašto ponositi jer ste djeca ponositog i hrabrog ratnika koji je svoj život dao da biste vi, da bismo svi mi živjeli u slobodi... Dunav, taj moćni, taj silni hrvatski div, i dalje će teći, zahvaljujući upravo Obranu i i drugim hrvatskim ratnicima, koji su život dali da bi Dunav mogao slobodno teći, da bi nas slavonska polja mogla hraniti u slobodi, da bi hrvatsko slobodno more moglo šumiti svima nama, da bi slobodno hrvatsko nebo bilo vedro kako bi nas sunce moglo nadahnjivati svojom toplinom i životom... Ohrane, danas smo ovdje, tvoji suborci Hosovci, a budi siguran da će doći dan ponovnoga susreta i opet ćemo u stroju skupa biti i pjevati...*

Gotovo dvadeset godina prošlo je otkako je hrabri hrvatski šehid odselio prema dženetkim raskošnim poljanama. Nije lijepa vijest, ali i njegovi najbliži napokon znaju gdje im je sin, muž, otac, brat i prijatelj. Sad znaju da je Obran Merić odavno u dženetu, kao šehid kojemu pripada sve ono što dragi Alah određuje šehidima.

Kemal Mujičić